

EWANGELIK KATOWICKI

Informator Parafii
Ewangelicko-Augsburskiej
w Katowicach

Nº 2/2026 (189)

Będziesz się weselił z wszelkiego dobra, które Pan,
Bóg twój, dał tobie i twemu domowi. - 5 Mż 26,11

LUTY | 2026

Słowo Proboszcza

Za nami pierwszy miesiąc 2026 roku. W kazaniu w niedzielę 25 stycznia zapytałem: „Dobiega końca pierwszy miesiąc nowego roku. Czy robiliście jakieś postanowienia na nowy rok? Czy jeszcze je realizujecie?”

Nowy Rok jest okazją, żeby zacząć coś nowego. Albo zaplanować coś nowego. Diety, rzucanie nałogów, ćwiczenia dla zdrowia, poświęcanie więcej czasu dzieciom i rodzinie, albo nauce. Ograniczanie się z korzystania z telefonu, komputera i mediów społecznościowych. To przykłady typowych postanowień noworocznych.

Bywa jednak tak, że musimy rozpocząć coś nowego, nawet, jeśli tego nie planowaliśmy. Czasami jest to coś przyjemnego: wyjątkowe zaproszenie, awans w pracy, powiększenie się rodziny itp. Jednak często pojawia się i wydarza coś, czego nie chcielibyśmy, a musimy to przyjąć. Odkryta choroba, nagły udar, który odmienił życie i przykuł do wózka lub łóżka. Śmierć ukochanej osoby i trzeba poukładać życie i zacząć jakby od nowa. Wyprowadzenie się dzieci z domu i pojawienie się syndromu opuszczonego gniazda. I tak mógłbym wymieniać i mnożyć przykłady z życia.

A pamiętacie jak brzmi hasło biblijne 2026 roku? „Oto wszystko nowym czynię”. To słowa z przedostatniego rozdziału ostatniej księgi biblijnej z dwudziestego pierwszego rozdziału Objawienia św. Jana. Jest tam zapowiedź nowego nieba i nowej ziemi. Zapewnienie, że w tym nowym Bóg będzie mieszkał ze swym ludem. Nie będzie tam płaczu, śmierci, smutku. Wszystko będzie nowe. Bóg to sprawi, uczyni. Bóg czyni nowe, które nigdy nie stanie się stare. Będzie trwać i nigdy się nie znudzi. Taka jest nasza wiara i nadzieja. Niech ona trwa i rozwija się ciągle na nowo. Niech stale się umacnia”.

Rok 2026 został ogłoszony przez Synod Kościoła „Rokiem nabożeństwa ewangelickiego”. „Wiara jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe” (Rz 10,17). „A sprawiedliwy z wiary żyć będzie” (Rz 1,17). „Usprawiedliwieni tedy z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa” (Rz 5,1). Wiara, która

została kilka razy wymieniona jest darem Bożym, który zostaje dany przez słuchanie Bożego Słowa. Najlepszym miejscem do słuchania jest kościół i wspólnota nabożeństwa. W roku 2026 wielokrotnie będziemy zachęceni do poznawania, odkrywania wartości ewangelickiego nabożeństwa. A z tego ma powstać chęć uczestniczenia w przeżywaniu nabożeństwa.

W „Drogowskazach chrześcijanina” na 1 lutego Marcin Luter napisał słowa, które są ostrzeżeniem dla tych, którzy uważają się za chrześcijan niepraktykujących: „Oby pewni siebie, fałszywi chrześcijanie, chlubiący się swoją wiarą, spostrzegli, że oszukują samych siebie, głosząc fałszywą, próżną chwałę: „Jestem ochrzczony, jestem chrześcijaninem i niczego więcej nie potrzeba” itd. Powinni ono raczej starać się, by ich wiara była dobrze ukorzeniona i ugruntowana oraz próbować upewniać się, czy jest ona dość mocna, by przetrwać ataki i nawałnice trwóg. Inaczej twoja chwała i pewność siebie wnet upadną i rozplyną się jak dym w powietrzu i nie mniemaj, że jeśli masz tylko iskierkę łaski i wiary, to możesz na tym polegać i to wystarczy do zbawienia. Strzeż się, mając tylko taką iskierkę, którą pozwoliłeś przysypać popiołem, aby nie pojawił się szatan i nie wylał na nią wiadra wody, gasząc wiarę i wszystko”.

W moim długoletnim już doświadczeniu duszpasterskim wielokrotnie przekonałem się, że Marcin Luter ma rację. Wiara, która nie jest pielęgnowana we wspólnocie, która nie jest stale rozgrzewana słuchaniem Chrystusowej Ewangelii, jest bardzo narażona na zalanie i zgaśnięcie.

Przypuszczam, że w bieżącym roku temat nabożeństwa będzie się pojawiał i przewijał w różnych gremiach i miejscach. Przede wszystkim trzeba sobie postawić trzy zasadnicze pytania:

1. Jaki jest cel ewangelickiego nabożeństwa?
2. Czego ja oczekuję od nabożeństwa?
3. Czy ewangelickie nabożeństwo musi się każdemu podobać?

Nie będę w tym miejscu szukał odpowiedzi na te pytania. Z pewnością będą się przebijać w tematyce następnych „Ewangelików Katowickich”.

Przechodzę do spraw bieżących z życia Parafii. Konsystorz Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego nie dopuścił do startu w wyborach na proboszcza jedyne go kandydata, który się zgłosił – ks. Pawła Mikołajczyka. To bardzo świeża wiadomość. Czekamy na dalsze decyzje Konsystorza.

W niedzielę 8 lutego po nabożeństwie odbędzie się Zgromadzenie Parafialne. Bardzo serdecznie zapraszam na nabożeństwo i pozostanie w kościele po nabożeństwie na Zgromadzeniu Parafialnym. Celem Zgromadzenia jest przyjęcie sprawozdania z życia Parafii, sprawozdania finansowego za 2025 rok i przyjęcie preliminarza budżetowego na 2026 rok.

Wielokrotnie przypominałem, że rok 2026 jest rokiem wyborczym. Jeżeli nie będziemy wybierali proboszcza, to na pewno jesienią odbędą się wybory do Rady Parafialnej i Komisji Rewizyjnej. W związku z tym w kancelarii parafialnej przez cały luty będzie wyłożona lista uprawnionych do głosowania. Bardzo proszę o sprawdzenie, czy wasze nazwisko znajduje się na tej liście. W marcu lista uprawnionych do głosowania zostanie zatwierdzona przez Radę Parafialną i wtedy nie będzie już żadnej możliwości na wniesienie poprawek i dodanie nazwisk.

Jeżeli czyjeś nazwisko nie znajdzie się na zatwierdzonej liście, taka osoba nie będzie mogła kandydować do Rady Parafialnej. Nie będzie też mogła brać udziału w głosowaniu.

Zapraszam do uczestniczenia w spotkaniach parafialnych oraz szczególnych wydarzeniach.

W Środę Popielcową 18 lutego rozpoczyna się czas pasyjny. Już teraz zapraszam na tygodniowe nabożeństwa pasyjne.

Piątek 6 marca to Światowy Dzień Modlitwy, w naszym kościele odbędzie się nabożeństwo ekumeniczne, na które zapraszam.

Luty to miesiąc ferii zimowych. Życzę dzieciom, młodzieży i wszystkim planującym wyjazdy i wypoczynek dobrego, błogosławionego czasu.

Wasz Proboszcz –
ks. bp Marian Niemiec

Czy znajdzie Syn Człowieczy wiarę?

„Tylko, czy Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?” Łk 18,18

Zdarzają się w życiu chwile, gdy nam się wydaje, że albo Boga nie ma, albo jest głuchy na wołanie swych dzieci. Są to chwile ciężkiego kryzysu wiary, a opierając się na niezliczonych wyznaniach i świadectwach najbardziej doświadczonych ludzi, kryzysy takie nie są chyba oszczędzone nikomu.

Pan Jezus wiedział, z jakimi trudnościami będą mieli do czynienia ci, którzy uwierzą w Jego objawienie. Wychodząc im naprzeciw, przytacza kilka drastycznych przykładów i sytuacji życiowych, w których nasza wiara w Boga takiego, jakiego nam Jezus objawił, będzie wystawiona na ciężką próbę. Będzie tak, że trudno nam przyjdzie uwierzyć w przyjaźń i miłość Bożą, a nawet w Jego sprawiedliwość.

W tych wszystkich sytuacjach Jezus kładzie największy nacisk na to, by wierzyć Jego zapewnieniu: „Proście, a będzie wam dane”.

Cień twarzy Ojca. Jezus daje tu przykład ojca, którzy proszony o chleb, daje kamień. To rzuca oczywiście cień na jego ojcostwo. I Bóg może nam się chwilami wydać nieczuły, chłodny, jakby nie był Ojcem. Prosiłiśmy o coś, a nie otrzymaliśmy nic lub coś wręcz przeciwnego. Pytanie brzmi: Czy będziemy wtedy umieli wytrwać przy tym, co powiedział Jezus czy też popadniemy w duchowy zamęt i niepewność? Będziemy wówczas skłonni doszukiwać się błędu w sobie. Myśląc, że obraliśmy niewłaściwą drogę i usiłując wybrnąć z kłopotów na własną rękę, będzie się cofać do punktu wyjścia, zamiast iść naprzód. Czasami wołamy zrozpaczeni.

Dlatego tak ważne jest, by w chwilach duchowego zamętu stać twardo na wierze, że cokolwiek powiedział Jezus, jest prawdziwe. A On mówi, że choćby na twarzy Ojca pojawił się czasami cień, choćby Jego postępowanie wydawało się nam dziwne, powinniśmy „czuć i modlić się. Przyjdzie czas, gdy cień zniknie. A na razie trzeba wypełniać swoje najprostsze obowiązki, co do których nie mamy wątpliwości.

Tekst pochodzi z „Rozważań” Anny Sikorskiej, str. 52-53

Spotkanie katowickiego Oddziału PTEw poświęcone braciom morawskim

20.01.2025

Dnia 20 stycznia odbyło się pierwsze w tym roku spotkanie katowickiego Oddziału PTEw, którego gościem była dr hab. Joanna Szczepankiewicz-Battek, profesor WSB Merito we Wrocławiu, specjalistka w zakresie geografii historycznej, ze szczególnym uwzględnieniem kultury mniejszości religijnych i etnicznych w Europie. Prelegentkę tradycyjnie przedstawiła prezes Oddziału prof. Grażyna B. Szewczyk, zwracając uwagę na jej osiągnięcia naukowe, w tym szczególnie publikacje dotyczące protestantyzmu na Śląsku. Zaznaczyła również, że spotkanie zostało zorganizowane przy współudziale Związku Łużyczan w Polsce – Macierz Łużycka.

Prof. Joanna Szczepankiewicz-Battek wygłosiła wykład „Bracia morawscy – początki wspólnoty w Herrnhut i ich osadnictwo na Śląsku”, który zgromadził w sali parafialnej liczne grono słuchaczy. Wykład ukazał dzieje wspólnoty z Herrnhut, powstałej w XVIII w. w Saksonii (Niemcy), na Łużycach Górnych. Jednocześnie przypomniana została postać protektora herrnhuckiej wspólnoty Nikolausa von Zinzendorfa (1700-1760), także inicjatora działalności misyjnej braci morawskich.

W pierwszej części prof. Szczepankiewicz-Battek przedstawiła, jak powstała herrnhucka wspólnota. Bracia morawscy byli kontynuatorami braci czeskich, przedreformacyjnego ruchu zapoczątkowanego przez Jana Husa (1370-1415). Ten znany czeski reformator na długo przed Lutrem domagał się m.in. przyjmowania komunii

pod dwiema postaciami. Bracia czescy byli prześladowani pod rządami Habsburgów, w tym w 1548 r. edyktem cesarskim zostali zmuszani do opuszczenia kraju lub przyjęcia katolicyzmu. Już od XVI w. emigrowali więc na Śląsk, do Niemiec lub do Rzeczypospolitej, gdzie cieszyli się tolerancją religijną (m.in. Leszno, Strzelino, Tabor Wielki i Zelów). Jak zaznaczyła Prelegentka, w wyniku nasilonych prześladowań grupa ok. 100 tys. wiernych z terenu Moraw w 1722 r. zorganizowała masową ucieczkę. Część tej grupy dotarła na Łużyce znajdując schronienie w dobrach hrabiego Nikolausa von Zinzendorfa. Tam bracia czescy założyli osadę „na surowym korzeniu”, nazwaną Herrnhut (z niem. „Opieka Pana”, „Straż Pana”).

W dalszej kolejności Prelegentka przybliżyła postać Nikołasa von Zinzendorfa (1700-1760). Hrabia Zinzendorf wprawdzie zaprosił grupę prześladowanych uciekinierów z Moraw, ale nie przewidział, że przybędą oni do jego majątku tak licznie. Pozwolił jednak osiedlić się uciekinierom na swojej ziemi, przyjmując rolę protektora i duchowego przywódcy nowej wspólnoty religijnej, która z czasem przyjęła nazwę: Ewangelicka Jednota Braterska.

Podczas wykładu można było usłyszeć wiele ciekawostek i wspomnień dotyczących hr. Zinzendorfa. Podkreślona została jego głęboka religijność, którą przejawiał już od dziecka, otwartość na poznawanie innych wyznań oraz zaangażowanie w działalność misyjną. Jak się okazuje, to podczas podróży po Europie (po studiach prawniczych) Zinzendorf przeżył własne „nawrócenie”, gdy pod wpływem obrazu „Chrystus w koronie cierniowej” w Dreźnie postanowił poświęcić się szerzeniu misji. Jako zamożny, młody szlachcic zrezygnował z dworskiej kariery, by zostać ewangelickim duchownym i służyć herrnhuckiej wspólnoty. Akcja misyjna, której był on inicjatorem i organizatorem, rozprzestrzeniła się na wiele krajów i kontynentów. Podkreślone zostało, że misjonarze wysłani przez Zinzendorfa troszczyli się o prawdziwe duchowe nawrócenie swoich podopiecznych w odległych krajach. W misjach brali udział mężczyźni i kobiety z Herrnhut, którzy dotarli m.in. na Wyspę św. Tomasza, do Afryki Południowej, do Ameryki, Azji czy na Grenlandię.

Opowieść o hr. Zinzendorfie wzbogaciły szczegóły dotyczące jego życia rodzinnego, bliskich, pierwszej i drugiej żony (Doroty i Anny Nietschman) oraz dzieci. Jak można było usłyszeć, spośród dwanaściorga dzieci Doroty i Nikolausa von Zinzendorfov wieku dorosłego dożyło tylko czworo z nich.

Prelekcji towarzyszyła prezentacja, w tym liczne fotografie, mapki i zdjęcia unaocznily, jak wyglądało Herrnhut, a także jak wygląda obecnie. Prof. Szczepankiewicz-Battek opowiedziała o tradycjach religijnych i zwyczajach pielęgnowanych w herrnhuckiej wspólnoty. Podkreśliła, że osada Herrnhut zostało zbudowane na

planie krzyża, wraz z centralnie usytuowaną Wielką Salą, w dalszym ciągu miejscem nabożeństw i spotkań. Dzięki fotografiom można było zobaczyć, jak wygląda cmentarz herrnhucki z wydzieloną odrębnie częścią pochówków dla kobiet i mężczyzn. Herrnhucka wspólnota funkcjonowała w oparciu o 42 punktowy traktat ułożony przez hr. Zinzendorfa, porządkujący życie religijne wspólnoty. Traktat wprowadzał m.in. czuwania modlitewne, wieczorne spotkania ze śpiewem czy losowanie wersetów biblijnych na każdy dzień roku (tradycja ta przetrwała w postaci wydawanego w wielu krajach cyklu „Z Biblią na każdy dzień”). Duchowość w Herrnhut kształtowała również teologia serca, której twórcą był Zinzendorf, która odwoływała się do osobistych, bliskich więzi z Bogiem. Nie wyczerpuje to jednocześnie bogactwa informacji dotyczących Herrnhut, przedstawionych przez Prelegentkę.

Na koniec mogliśmy poznać ślady braci morawskich, które przetrwały na Śląsku, które są świadectwem rozwoju na tych terenach osadnictwa podobnego do Herrnhut. Miejscowości zakładane „na surowym korzeniu” powstały w Piławie Górnej, Nowej Soli czy Pawłowiczkach. Pomimo nielicznych pozostałości po przeszłości „herrnhuckiej” słuchacze zostali zachęcani do zwiedzenia Izby Pamięci Braci Morawskich w Piławie Górnej.

Po wykładzie tradycyjnie wywiązała się dyskusja, a pytania do prelegentki dotyczyły zaprezentowanej działalności misyjnej czy stosunku braci morawskich do spraw politycznych. Rozmowa dotyczyła także współczesnej obecności braci morawskich na świecie i ich aktywności. Prof. Szczepankiewicz-Battek zaznaczyła również na wstępie, że uwzględnione w prezentacjach zdjęcia są autorstwa jej męża Marka Battka (1953-2018), także współautora wspólnie wydanych publikacji.

~ dr Aneta Sokół

Nabożeństwo ekumeniczne wieńczące tegoroczny Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 25.01.2025

W ostatni dzień tegorocznego Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan odbyło się nabożeństwo ekumeniczne w naszym kościele.

Zgromadzonych chrześcijan różnych wyznań przywitał bp Marian Niemiec oraz ks. Konrad Indeka. Pieśnią służył miejscowy chór parafialny Largo Cantabile pod dyr. Igi Eckert oraz chór z naszej "siostrzanej" parafii mariackiej pod dyr. Jarosława Wolanina.

Teksty liturgiczne czytali a modlitwy wznosili duchowni różnych wyznań: luteranie, rzymscy katolicy, duchowny polskokatolicki, mariawicki, metodystyczny, baptystyczny, a także ormiański, który odczytał słowa Ewangelii w języku ormiańskim.

Słowem Bożym służył metropolita katowicki abp Andrzej Przybylski, który w swym rozważaniu podkreślał, że jeżeli chrześcijanie nie będą razem, wspólnie czerpać ze źródła, którym jest Jezus Chrystus, nie będą zdążali do jedności. Fakt, że Bóg jest jednością, powinien zachęcać nas do jedności z wszystkimi siostrami i braćmi w Chrystusie.

Nabożeństwo zgromadziło ponad 170 osób (gościliśmy również dużą grupę kleryków z katowickiego seminarium rzymskokatolickiego. Świadczy to, że ekumenizm w Katowicach ma się bardzo dobrze! Fakt, że jest dla tylu ludzi tak ważny, cieszy nas wszystkich bardzo! Do zobaczenia na kolejnych ekumenicznych spotkaniach pod Bożym Słowem!

~ ks. Konrad Indeka

Kuchnia pani Aliny

W numerze świątecznym wydanym w grudniu minionego już roku znaleźliśmy dwa ciekawe przepisy pani Aliny Kolarczyk. Chcemy to kontynuować, by nasze podniebienia miały kolejną dawkę wspaniałej uczt!

Naleśniki z pomarańczą i mandarynką

- 170 g mąki pszennej
- 3 jajka
- 200 ml mleka
- 200 ml wody mineralnej gazowanej
- 50 g roztopionego masła
- łyżka cukru pudru
- szczypta soli

Przygotowanie:

Z podanych składników zrobić ciasto naleśnikowe.

Następnie upiec naleśniki.

Upieczone naleśniki przesmarować dżemem pomarańczowym i odstawić.

Przepis na sos do naleśników:

Na patelni nałożyć trochę masła, dodać mandarynki z puszki, lekko podsmażyć (można dodać odrobinę alkoholu – wódka/brandy). Do przygotowanego sosu włożyć naleśniki, chwilę podgrzewać. Podawać z łyżką gęstego jogurtu.

Smacznego!

Nabożeństwa i wydarzenia w naszej Parafii

Ostatnia Niedziela po Epifanii

1 lutego	10.00 – nabożeństwo z ofiarą na Fundusz Stypendialny Po nabożeństwie projekcja serialu „The Chosen”
2 lutego	19.10 – spotkanie „Młodzi Dorośli – Katowice”
3 lutego	18.00 – spotkanie sympatyków
4 lutego	18.00 – próba chóru
5 lutego	17.30 – spotkanie z Biblią
6 lutego	18.30 – spotkanie młodzieży

2. Niedziela przed Czasem Pasyjnym

8 lutego	10.00 – nabożeństwo ze spowiedzią i Komunią Świętą Po nabożeństwie Zgromadzenie Parafialne
9 lutego	19.10 – spotkanie „Młodzi Dorośli – Katowice”
10 lutego	17.00 – spotkanie pań 18.00 – koło teologiczno-dyskusyjne
11 lutego	18.00 – próba chóru
12 lutego	17.00 – Akademia Ekumeniczna w Bibliotece Śląskiej
13 lutego	18.30 – spotkanie młodzieży

Niedziela Przedpożna

15 lutego	10.00 – nabożeństwo 12.00 – nabożeństwo w Senior Residence 17.00 – koncert przy świecach: Walentynkowy 19.00 – koncert przy świecach: Coldplay/ImagineDragons
17 lutego	17.00 – spotkanie PTEw
18 lutego	17.00 – nabożeństwo w Środę Popielcową 18.00 – próba chóru
19 lutego	17.30 – spotkanie z Biblią

Pierwsza Niedziela Czasu Pasyjnego - Invocavit

22 lutego	10.00 – nabożeństwo z ofiarą na Diakonię, spowiedzią i Komunią Świętą
25 lutego	17.00 – tygodniowe nabożeństwo pasyjne 18.00 – próba chóru
26 lutego	17.30 – spotkanie z Biblią

Druga Niedziela Czasu Pasyjnego - Reminiscere

1 marca	10.00 – nabożeństwo z ofiarą na cele parafialne, spowiedzią i Komunią Świętą
---------	--

Zachęcamy do oglądania „Codziennika biblijnego” na kanale YouTube Chrześcijańskiej Telewizji Internetowej, w którego nagrywanie jest też zaangażowana nasza Parafia.

W dzisiejszym świecie jest wiele możliwości. Jedną z nich jest transmitowanie nabożeństw. Jeśli nie jesteś w stanie z różnych powodów przyjść do naszego kościoła, zachęcamy do wzięcia udziału w nabożeństwie wirtualnie. Można je oglądać na żywo na kanale **YouTube**. Zapraszamy!

Nabożeństwa w TVP Kultura:

- Kościół ewangelicki w Mikołajkach, godz. 8.00, 01.02.2025
- Kościół ewangelicki w Gierałticach, godz. 8.00, 15.02.2025

„Głos życia” – audycja ewangelicka w Radiu Katowice w każdą niedzielę o godz. 7.10

Dane kontaktowe

40-006 Katowice, ul Warszawska 18

tel.: 32 253 99 81

www.katowice.luteranie.pl

katowice@luteranie.pl

www.facebook.com/LuteranieKatowice

www.facebook.com/mlodzidorosli.katowice

nr konta: 62 1020 2313 0000 3002 0174 9043